

KÄLLSKATTEN

Byggnads- och anläggningsarbeten.

Till de lokala skattemyndigheterna.

Centrala uppbordsnämnden utfärdade den 27 januari 1954 (meddelande nr 1/1954) anvisningar i fråga om skatteavdrag för kvarstående skatt år 1954 för sådana arbetstagare inom husbyggnads- och anläggningsindustrierna, som erlägga preliminär A-skatt och som normalt uppbära lön veckovis samt därjämte vid oregelbundet infallande tillfällen ackordsöverskott. Den 22 december 1954 beslöt nämnden (meddelande nr 26/1954) att dessa anvisningar skulle gälla även under år 1955.

Enligt nämndens meddelande den 6 oktober 1953 ha husbyggnads- och anläggningsindustrierna angivits omfatta husbyggnads- och därtill hörande installations- och avslutningsarbeten (värme-, sanitets- och elektriska installationer, glasmästeriarbeten, smides-, stenhuggeri-, plåtslageri- och målningsarbeten), bergrumsarbeten samt anläggningsarbeten (väg-, gatu- och brobyggnadsarbeten, järnvägsbyggnader, flygfältsarbeten, hamnbyggnader, anläggningar för vatten och avlopp, torrläggings-, muddrings- och regleringsarbeten, kraftverksbyggnader och linjearbeten, linbanearbeten samt tunnelarbeten och vissa bergrumsanläggningar).

Önskemål ha uttalats att liknande anvisningar måtte meddelas med avseende å den kvarstående skatt, som grundar sig på

1955 års taxeringar. Denna skatt förfaller till betalning under uppbördsterminerna i mars och maj månader 1956 och skatteavdrag till densamma gäldande skall författningsenligt verkställas under januari och februari respektive mars och april månader 1956.

Den kvarstående skatten för de byggnads- och anläggningsarbetare, varom nu är fråga, torde i jämförelse med vad fallet var under det nya uppbördssystemets första år ha minskat avsevärt till såväl frekvens som belopp. Fortfarande kvarstår emellertid för nyssnämnda arbetstagare det särskilda förhållandet, att ackordsöverskotten utgöra en väsentligt större andel av arbetsinkomsterna än för arbetstagare i allmänhet i ungefär samma inkomstläge.

Under dessa omständigheter finner nämnden skäligt meddela följande förklaring att gälla tillsvidare under år 1956.

Om den kvarstående skatten för sådan arbetstagare inom husbyggnads- eller anläggningsindustrien, varom nu är fråga, uppgår till så stort belopp, att en uppdelning därav på enbart veckoavlöningarna synes bliva alltför betungande för arbetstagaren, bör arbetsgivaren verkställa avdrag för den kvarstående skatten jämväl å ackordsöverskott, som utfaller under avdragsperioden.

Det kan i regel antagas, att avdrag å allenast veckoavlöningen blir alltför betungande om avdraget för kvarstående

SKATTEFRÅGOR

Kommunal ersättning.

Fråga: Utgör kommunala arvoden skattepliktig inkomst och om så är fallet, vilka avdrag får göras?

Svar: För åtskilliga år sedan ställdes frågan, om utgående ersättningar i avrundade belopp till kommunala förtroendemän för kostnader för skrivhjälp, skrivmaterial, postporton o. d. utgjorde skattepliktig inkomst. Skattenytt svarade, att så visserligen var fallet men att motsvarande avdrag i regel torde kunna godkännas, eftersom det finge förutsättas, att ersättningen utmätts så, att endast verkliga kostnader ersattes.

Svaret synes på sina håll ha missuppfattats på det sättet, att det skulle avse alla kommunala ersättningar ex. dagtraktamenten o. d., varom ej var tal i frågan eller svaret.

Kommunala dagtraktamenten utgör utan

tvivel skattepliktig inkomst och i fråga om dem kan ingalunda förutsättas, att mottagaren haft motsvarande utgifter. Ofta utgår väl särskild reseersättning men om så ej är fallet, bör mottagaren av traktement ha rätt till avdrag för resekostnaden efter billigaste färsätt om avståndet uppgår till viss minimisträcka, men i regel näppeligen för något annat.

För att ta ett exempel från Stockholm, där arvode utgår med 10 kr. för första under dagen bevistade kommunala sammanträdet och med 30 kr. till exempelvis nämndeman, så skall erhållen ersättning tas upp som inkomst av tjänst och avdrag bör i förekommande fall, om avståndet från bostaden till sammanträdeslokalen överstiger 2 km., få göras för utgiften för färd med spårvagn eller buss. Något avdrag i övrigt torde endast i sällsynta undantagsfall kunna medgivas.

A. V.

skatt på normalt utgående veckoavlöning skulle överstiga avdraget för preliminär A-skatt å samma avlöning.

Exempel: En gift arbetstagare, vars hustru saknar inkomst, antages normalt uppbära en veckolön av 140 kronor. A-skatten därå antages utgöra 21 kronor. Arbetstagaren har en kvarstående skatt å 480 kronor. Därav förfaller under första avdragsperioden 240 kronor. Om detta belopp uppdelas på åtta avlöningstillfällen,

skulle avdraget uppgå till 30 kronor vid varje veckoavlöning. Mer än 21 kronor anses dock icke böra avdragas på veckolönen. Detta belopp avdrages vid varje avlöningstillfälle oavsett variationer i preliminärskatteavdraget. Överskjutande 72 kronor avdragas på det ackordsöverskott, som antages utfalla under avdragsperioden. På motsvarande sätt förfares under andra avdragsperioden med därunder förfallande kvarstående skatt.